

Vermeyince Mabud

– Müjdat Yavuz · 03 Ekim 2010

Sultan İkinci Mahmud Han, tebdîli kıyafetle,
Dolaşmış sokaklarda, bir ramazan gününde.

Üsküdar'a geldiğinde, görür bir kunduracı.
Boş örse çekiç vurup, der "tıkanı, tıkanı"

Adamın bu ahvalini, merak eder Mahmud Han.
Hemen içeri girip de, sual eder adamdan.

Adamcağız hem şaşırılmış, hem de üzgün şekilde,
Bu halinin sebebini, beyân eder şöylece:

"Bir gece rüyamda gördüm, güzel çeşmeler vardı.
Bir pîr-i nûrânî gelip, hemen yanıma vardı.

Ona bu çeşmelerin, sordum mânâlarını.
Çeşmeleri birer birer, şöylece açıkladı:

'Şu şarıl şarıl akan, Mahmud Han'ın talihi.
Şuradaki sızan ise, zenginlerin talihi.'

Son çeşmeye de geldik, o ise damlıyordu.
'Şu senin talihin' deyip, ortalıktan kayboldu.

Hemen yerden bir çöp aldım, o çeşmeye yaklaştım.
Çöple biraz kurcalayıp, akıtmaya çalıştım.

Ah, elim kırılıydı! Filvaki çöp kırıldı.
Artık eski damlalar da, hiç mi hiç damlamadı.

O günden sonra müşteri, girmez oldu içeri.
Kazançlarım kesildi de, iflas eyledim şimdi."

Sultan İkinci Mahmud Han, acır bu zavallıya.
Ona yardım etmek ister, hemen gelir saraya.

Bu kunduracı hakkında, yaptırır araştırma.
Gerçekten nasipsizmiş, derler "Tıkandı Baba".

Emir verir aşçılara, bir baklava yaparlar.
Her dilimin altına da, birer altın koyarlar.

Nasipsiz Tıkandı Baba, bir tepsi baklavayı,
Götürür hemen pazara, satar alır parayı.

Padişah bunu öğrenip, üzülür bu duruma.
Hindi dolması yaptırıp, doldurulur altınla.

Yollanır kunduracıya, güzel kızarmış hindi.
Onu da pazarda satar, aynen baklava gibi.

Padişah bu saf adama, duyunca öfkelenir.
Derhal Tıkandı Baba'yı, sarayına getirtir.

Çavuşların eşliğinde, huzûra getirilir.
Tıkandı Baba korkudan, bayılmak üzeredir.

Padişah onun haline, bakar yüreği acır.
Bizim Tıkan Baba'ya, son bir hak daha tanır.

Altınla dolu odaya, girilir beraberce.
Sultan İkinci Mahmud Han, kürek alır eline.

"Elimdeki bu küreği, şu altınlara daldır.
Kürekte ne kaldı ise, hepsi de bağışımdır."

Tıkandı Baba sevinçle, küreğini daldırır.
Belli bir müddet sonra da, itinayla kaldırır.

Küreği ters daldırmıştır, nasipsiz kunduracı.
Bu hali gördükten sonra, hemen orda bayılır.

Tarihe geçen sözü, söyler Sultan Mahmud.
"Vermeyince Ma'bud, neylesin bu Mahmud."

2009

M.Yavuz